

HERFST

A photograph of a branch with several autumn leaves in shades of yellow and green against a blue background. The leaves are slightly damaged, with some holes and discoloration. The branch is dark and runs diagonally across the frame.

06 oktober 2018

Oude Kerk, Markt,

Veenendaal

Veenendaals Kamerkoor

o.l.v. Herman Mussche

m.m.v. Nick Scholten - Harp

**MEENT &
BOUMAN**

kunst met bloemen
business & at home

Davidsplein 11 | 3905 AZ | Veenendaal | 0318 - 510106
info@meent-bouman.nl | www.meent-bouman.nl

Administratie- & Belastingadviesburo

WIJNBERGER

Voor:

alle administratieve diensten
fiscale advisering
fiscale aangiften
opstellen jaarrekeningen

Kerkewijk 71 (boven)
Postbus 345 3901 EC Veenendaal
telefoon 0318-513872 telefax 0318-541879
e-mail: wijnberger@hetnet.nl

O Herbst

Het programma 'O Herbst' bezingt in diverse toonaarden, stijlen en bezettingen de herfst.

De herfst met haar mooie bladeren, maar ook tevens het jaargetijde van de vergankelijkheid.

Herfst met een rijke oogst van druiven en herfst met gure winden en regenbuien.

Centraal in dit programma staan twee cycli van vijf liederen:

de 'Fünf Gesänge' van Johannes Brahms en de Fünf Lieder van Fanny Hensel, beide afgesloten en samengevat in de liederen 'Im Herbst' en 'O Herbst'.

De Engelse muziek is vertegenwoordigd met liederen van Pearsall en Holst.

De nieuwste composities op het programma zijn twee composities van Bart Visman: Di Ottobre en Di Novembre. Ze gaan over de geneugten van de herfst, herfstgerechten en feestelijke wijnen. Geniet er van, want het leven is kort!

Die vergankelijkheid is ook terug te horen in het dubbelkorige werk van Reger: 'Der Mensch lebt und bestehet nur eine kleine Zeit' en het Requiem van Cornelius op een prachtige tekst van Christian Friedrich Hebel. Door de gestorvenen te blijven gedenken blijven ze bij je en zweven ze om je heen in een heilig vuur van liefde.

Het concert wordt afgesloten met de cyclus van Fünf Lieder van Fanny Hensel in de bijzondere combinatie van koor en harp.

Het Veenendaals Kamerkoor staat onder leiding van Herman Mussche en harpist is Nick Scholten.

Wilt u tijdens het concert geen foto's, geluids- of video-opnames maken? Dank u

Cover: Sybrand Prins

Vertalingen: Bavo Hopman, tenzij anders vermeld

Programma

Mendelssohn - Herbstlied

Holder Lenz, du bist dahin!
Nirgends, nirgends darfst du bleiben!
Wo ich sah dein frohes Blüh'n,
Braust des Herbstes banges Treiben.

Wie der Wind so traurig fuhr
Durch den Strauch, als ob er weine;
Sterbeseufzer der Natur
Schauern durch die welken Haine.

Wieder ist, wie bald! wie bald!
Mir ein Jahr dahin geschwunden.
Fragend rauscht es durch den Wald:
"Hat dein Herz sein Glück gefunden?"

Waldesrauschen, wunderbar
Hast du mir das Herz getroffen!
Treulich bringt ein jedes Jahr
Neues Laub wie neues Hoffen.

Herfstlied (Lau Kanen)

Lente lief, je bent voorbij!
Nergens, nergens mag je blijven!
Waar ik zag jouw bloei, zo blij,
Hoor ik herfst nu angst verspreiden.

Treurig als de wind, die guur
Door de struiken welhaast mauwde,
Zucht de stervende natuur
Huiv'rend door de matte wouden.

Weerom is, hoe vlug al oud,
Heel een jaar van mij verslonden.
Vragend ruist het door het woud:
"Heeft je hart geluk gevonden?"

Wouden ruisend, vreemd en zwaar
Ben je mij in 't hart geslopen!
Steevast brengt weer ieder jaar
Kwijnend loof en kwijnend hopen.

Brahms schreef zijn **5 Gesänge** op 55 jarige leeftijd, en deze liederen blijken de gemoedstoestand van Brahms goed weer te geven. Hoewel hij vele vrienden had, trouwde hij nooit en was hij vaak eenzaam. De liederen gaan over de verloren jeugd, het hopeloze verlangen naar geluk en de sterfelijkheid van de mens. De muziek is gedragen, gekleurd met prachtige harmonieën en met een geweldige tekstuitbeelding. Het tweede lied is positiever van toon; je kunt rusten in vrede.
Vertaling: Lau Kanen

Nachtwache Nr. 1

Leise Töne der Brust, geweckt vom Odem
der Liebe,
hauchet zitternd hinaus, ob sich euch öffnen
ein Ohr,
öffn' ein liebendes Herz, und wenn sich
keines euch öffnet, trag' ein Nachtwind euch
seufzend in meines zurück.

Nachtwake 1

Zachte tonen der ziel, gewekt door d' adem
der liefde,
Adem bevend maar uit, zie of zich opent
een oor.
Wek een liefhebbend hart, en als geen
enkel zich opent, Drage 'n nachtwind je
zuchtend naar 't mijne terug.

Nachtwache Nr. 2

Ruh'n sie? rufet das Horn des Wächters
drüben aus Westen,
und aus Osten das Horn rufet entgegen: Sie
ruh'n!

Hörst du, zagendes Herz, die flüsternden
Stimmen der Engel?
Lösche die Lampe getrost, hülle in Frieden
dich ein!

Letztes Glück

Leblos gleitet Blatt um Blatt
Still und traurig von den Bäumen;
Seines Hoffens nimmer satt,
Lebt das Herz in Frühlingsträumen.

Noch verweilt ein Sonnenblick
Bei den späten Hagerosen,
Wie bei einem letzten Glück,
Einem süßen, hoffnungslosen.

Verlorene Jugend

Brausten alle Berge,
Sauste rings der Wald, --
Meine jungen Tage,
Wo sind sie so bald?

Jugend, teure Jugend,
Flohest mir dahin;
O du holde Jugend,
Achtlos war mein Sinn!

Ich verlor dich leider,
Wie wenn einen Stein
Jemand von sich schleudert
In die Flut hinein.

Wendet sich der Stein auch
Um in tiefer Flut,
Weiss ich, dass die Jugend
Doch kein Gleiches tut.

Nachtwake 2

'Rust men?' roept met zijn hoorn de wachter
ginds uit het westen,
En dan antwoordt de hoorn vanuit het
oosten: 'Men rust!'

Hoor je, aarzelend hart, de fluist'rende
stemmen der eng'len?
Doof nu de lamp maar gerust, rust maar, in
vrede gehuld.

Laatste geluk

Doodstil dwarrelt blad na blad
Kalm en treurig van de bomen;
Nooit het blijven hopen zat,
Leeft het hart in lentedromen.

Nog breekt zacht het zonlicht stuk
Op de late hagerozen;
Zoals bij een laatst geluk:
Dromen zoet, maar hopeloze.

Verloren jeugd

Alle bergen bruisten,
Alom suisde 't woud,
Ach, mijn jonge dagen,
Waar is nu dat goud?

Jeugd, geliefde jeugd, jij
Die de vlucht verkoos;
Jeugd, o mooie jaren,
Ik was achteloos!

Ik zag jou verdwijnen,
Als wanneer men ooit
Stenen van zich slingert,
In het water gooit.

Wendt zich soms de steen om
In de diepe vloed,
'k Weet wel, dat de jeugd toch
Niet hetzelfde doet.

Im Herbst

Ernst ist der Herbst.
Und wenn die Blätter fallen,
sinkt auch das Herz
zu trübem Weh herab.
Still ist die Flur,
und nach dem Süden wallen
die Sängers, stumm,
wie nach dem Grab.

Bleich ist der Tag,
und blasse Nebel schleiern
die Sonne wie die Herzen, ein.
Früh kommt die Nacht:
denn alle Kräfte feiern,
und tief verschlossen ruht das Sein.

Sanft wird der Mensch.
Er sieht die Sonne sinken,
er ahnt des Lebens
wie des Jahres Schluß.
Feucht wird das Aug',
doch in der Träne Blinken,
entströmt des Herzens
seligster Erguß.

Carl Philipp Emanuel Bach – Sonate voor Harp: II. Allegro

Pearsall - Purple glow the forest mountains

Purple glow the forest mountains
In the sun's departing beam,
Lovely shines the star of even,
Mirror'd in the crystal stream.

Dark as in sepulchral chambers
Low'rs the gloomy poplar grove;
Nought but gentlywhisp'ring branches
There is heard or seen to move;

In de herfst

Droef is de herfst
en als de bladen zijgen,
daalt ook het hart
al wee roepende af.
Stil is het veld,
en naar het zuiden neigen
de zangers stom
als naar het graf.

Bleek is de dag,
en weke nevels zwieren
om zon en hart een ijl gordijn.
Vroeg komt de nacht:
zij laat de teugels vieren
en diep verscholen rust het Zijn.

Vol schiet de mens.
Nu hij de zon ziet dalen,
weet hij hoe t leven
als het jaar vervliet.
Nat wordt zijn oog,
maar de tranen verhalen
waar in grote vreugd
het hart van geniet.

Purper kleurt de sparrenheuvel (Lau Kanen)

Purper kleurt de sparrenheuvel
Na de afscheidsblik der zon,
Lieflijk straalt de waterspiegel
Hesperus' fakkelglans weerom.

Als in dodenkamers duister
Wordt het populierenveld,
Onder heel zacht bladgefluister
Is de vogelzang verstild.

Save where Philomela singing
Softly from a greenwood tree,
To the dewbespangled roses,
Pours her lovelorn melody.

Soon, perhaps, on such an evening,
I shall hear thy voice resound,
Sadly singing to the roses,
Which my early grave surround.

Then my soul shall listen to thy numbers,
Listen as it listens now,
While the breezes waft thy music
O'er the flow'ry mountain's brow.

Holst - The autumn is old

The Autumn is old,
The sere leaves are flying;--
He hath gather'd up gold,
And now he is dying;--
Old Age, begin sighing!

The vintage is ripe,
The harvest is heaping;--
But some that have sow'd
Have no riches for reaping;--
Poor wretch, fall a-weeping!

The year's in the wane,
There is nothing adorning,
The night has no eve,
And the day has no morning;--
Cold winter gives warning.

The rivers run chill,
The red sun is sinking,
And I am grown old,
And life is fast shrinking;
Here's enow for sad thinking!

Slechts jouw avondlied, o krekel,
Brengt nog uit 't bedauwde groen,
Door het toverkleed der schein'ring
Treurgezang en zoet sermoen.

Sjirp je ooit in 't avondwindje,
Krekel, op mijn vroege graf
Uit de rozenstruik als vriendje
Mijnentwil je klaagzang af:

Nog zal jou mijn geest beluist'ren,
Speurend als nu hij al doet,
Nu de heuvelbloemen fluist'ren,
Waar zich 't zomerwindje spoedt.

De herfst is oud

De herfst is oud,
droge bladeren wachten;
hij verzamelde het goud,
en verliest nu zijn krachten;
oude dag, begin met smachten!

De wijnoogst is rijp,
de oogst brengt overvloed;
maar sommigen hebben gezaaid
en hebben geen rijkdom tegoed;
arme sloeber, geen zakenbloed!

Het jaar loopt al af,
niets zal meer ontspruiten,
de nacht heeft geen keer,
naar de dag kun je fluiten;
winterkou komt naar buiten.

De rivieren worden koud,
De zon verliest zijn krachten,
en ik ben nu oud,
en kan weinig verwachten;
Hier beginnen droeve gedachten

In 1991 schreef het, toen 10 jaar bestaande, Veenendaals Kamerkoor een compositiewedstrijd uit voor Nederlandse conservatoriumstudenten. Aan de deelnemers werd de opdracht gegeven om een werk te schrijven op enkele teksten, waaronder de Sonetti di mesi van Folgore da san Gimignano. De jonge componist Bart Visman won de competitie met zijn drieluik 'Di Ottobre', 'Di Novembre' en 'Di Dicembre'. De teksten gaan over het goede leven in de herfst en winter, dronken worden en je te goed doen aan gebrad. Deze avond voert het VKK twee van deze werken uit, 'Di Ottobre' en 'Di Novembre'. Het werk 'Di Ottobre' is in 1992 ook uitgevoerd als onderdeel van het winnaarsconcert. 'Di Novembre' is toen niet uitgevoerd, dus vanavond is er ook nog een heuse première!

**Bart Visman –
Di Ottobre**

Di ottobre nel contà c'ha buono stallo,
e' pregovi, figliuoi, che voi n'andate;
traetevi buon tempo ed uccellate
come vi piace, a piè ed a cavallo.

La sera per la sala andate a ballo,
e bevete del mosto ed inebriate,
ché non ci ha miglior vita, en veritate,
e questo è vero com' è 'l fiorin giallo.

E poscia vi levate la mattina,
e lavatevi 'l viso con le mani;
lo rosto e 'l vino è buona medicina.

A le guagnè! Starete piú sani,
ca pesce in lag' o fiume o in marina,
avendo meglior vita di cristiani!

Di Novembre

Novembre e di novembre a Petriuolo al
bagno
Con trenta muli carichi di moneta;
Le rughe sien tutte coperte a seta
Coppe d'argento

October (Dolf Verspoor)

October: stal en landelijke haard
open ik u in deze najaarsdagen,
het is er uitgelezen vogeljagen
al naar u lief is, te voet of te paard.

's Avonds de zalen door, ten dans gepaard
met zoete most tot meerder welbehagen-
bij de florijn, uit zuiver goud geslagen:
béter leven bestaat er niet op aard!

Weer wakker bij de eerste zonneshijn,
dompel uw hoofd met beide handen onder:
wijnen en wild staan klaar als medicijn.

Bij de apostelen! Ge zult gezonder
dan alle vis in zee en meren zijn,
een puike Christen, en geen hypochonder.

Bottacci di stagno e dare a tutti stazzonier
guadagno
Torchì doppièr che di chiaraeta
Confetti con cedrata da gaeta
Béa ciasun e con forti il compagno
E' freddo vi sia grand'el fuoco spesso
Fagianì, starnè colombi'e mortiti,
Levri'e cavrioli, a rosto e lesso
E sempre avere a concì appetiti
La notte il vento e' plover a ciel messo
E siete nella letta ben forniti

Gun de reizende kramers ruik gewin,
Dat zij u dubbeltoortsen, aromaten,
En fruitsukaden uit Gaéta laten –
Drink en laat drinken, een elk naar zijn zin.
Laat de kou worden en vuren laaien,
Braadspitten wentelen met haas en geit,
Spaar voor fazant, patrijs, duiven en vlaaien
Een onuitputtelijke appetijt,
En laat de regens en de stormen waaien
Als gij voldaan in bed zijt neergevlid.

Michael Glinka - Nocturne voor harp

Reger en **Cornelius** zijn beide bij uitstek representanten van de hoogromantische Duitse stijl. Reger schreef over een Bijbeltekst -die vaak werd gezongen bij begrafenissen- een werk voor dubbelkoor. Cornelius schreef een Requiem op een vrije tekst van Hebbel. Zolang wij de herinnering aan de doden levend houden, zullen ze bij ons zijn; vergeet ze niet. De romantische stijl van Cornelius is warm en hij buit de mogelijkheden van het zesstemmig koor helemaal uit. Wat opvalt zijn de onverwachte wendingen van de harmonie om extra kleur te geven aan bepaalde teksten.

Reger - Der Mensch lebt und bestehet nur eine kleine Zeit

Der Mensch lebt und bestehet nur eine
kleine Zeit,
und alle Welt vergehet mit ihrer Herrlichkeit.
Es ist nur Einer ewig und an allen Enden
und wir in seinen Händen

Cornelius - Requiem 'Seele vergiss sie nicht'

Seele, vergiß sie nicht,
Seele, vergiß nicht die Toten!
Sieh' sie umschweben dich,
schauend verlassen,

De mens

De mens leeft en bestaat slechts korte tijd.
En heel de wereld vergaat met al haar
heerlijkheid.
Slechts Één is er eeuwig in alle landen,
en wij zijn in Zijn handen.

Ziel, vergeet ze niet,
ziel, vergeet de gestorvenen niet!
Kijk, ze zweven om je heen,
hulpend van verlatenheid,

und in den heiligen Glutten,
die den Armen die Liebe schürt,
atmen sie auf und erwarmen
und genießen zum letzten Mal
ihr verglimmendes Leben.

Und wenn du dich ihnen verschließt,
so erstarren sie bis hinein in das Tiefste.
Dann ergreift sie der Sturm der Nacht,
dem sie zusammengekrampft
in sich trotzen im Schoß der Liebe.
Und er jagt sie mit Ungestüm
durch die endlose Wüste hin,
wo nicht Leben mehr ist,
nur Kampf losgelassener Kräfte
um erneuertes Sein.

en in het heilige vuur,
dat de liefde aanwakkert bij de armen,
ademen ze en worden ze warm
en genieten ze voor de laatste keer
van hun langzaam uitdovend leven.

En als je je voor hen afsluit,
dan bevrozen ze tot op het bot.
Dan grijpt hen de storm van de nacht,
die ze ineengekrompen
trotseerden in de schoot van de liefde.
En hij jaagt hen op, onstuimig,
dwars door de eindeloze woestijn,
waar geen leven meer is,
slechts de strijd van vrijgelaten krachten,
om een vernieuwd bestaan.

Als afsluiting een cyclus van de zus van de componist waarmee we openden:
Fanny Hensel- Mendelssohn. Oorspronkelijk geschreven voor koor, maar door
Udo- Rainer Follert voorzien van een harppartij. Afscheid nemen, het verlangen
naar een andere wereld en het vredig inslapen van de natuur zijn de
romantische onderwerpen in deze cyclus.

Fanny Hensel – Fünf Lieder für Harfe und Chor

Abschied

Abendlich schon rauscht der Wald
Aus den tiefen Gründen,
Droben wird der Herr nun bald
An die Sternlein zünden,
Wie so stille in den Schlünden,
Abendlich nur rauscht der Wald.

Alles geht zu seiner Ruh,
Wie die Welt verbrause,
Schauernd hört der Wanderer zu,
Sehnt sich tief nach Hause,
Hier in Waldes grüner Klause
Herz, geh' endlich auch zur Ruh!

Afscheid (Lau Kanen)

Avondlijk reeds ruist het woud
Uit de diepste dalen,
Boven laat de Heer vertrouwd
Gauw weer sterren stralen,
En de stilte blijft diep dralen,
Avondlijk slechts ruist het woud.

Alles zoekt nu zacht zijn rust,
Geen geluid blijft hangen,
Wie het hoort rilt onbewust,
Gaat naar huis verlangen,
Hier in deze groene gangen,
Hart, ga eind'lijk ook ter rust!

Schilflied

Drüben geht die Sonne scheiden,
Und der müde Tag entschlief.
Niederhangen hier die Weiden
In den Teich, so still, so tief.

Und ich muß mein Liebstes meiden:
Quill, o Träne, quill hervor!
Taurig säuseln hier die Weiden,
Und im Winde bebt das Rohr.

In mein stilles, tiefes Leiden
Strahlst du, Ferne hell und mild,
Wie durch Binsen hier und Weiden
Strahlt des Abendsternes Bild.

Lockung

Hörst du nicht die Bäume rauschen
Draußen durch die stille Rund?
Lockts dich nicht, hinabzulauschen
Von dem Söller in den Grund,
Wo die vielen Bäche gehen
Wunderbar im Mondenschein
Wo die stillen Schlösser sehen
In den Fluß vom hohen Stein?

Kennst du noch die irren Lieder
Aus der alten, schönen Zeit?
Sie erwachen alle wieder
Nachts in Waldeseinsamkeit,
Wenn die Bäume träumend lauschen
Und der Flieder duftet schwül
Und im Fluß die Nixen rauschen -
Komm herab, hier ist's so kühl.

Fluisterlied

Ginds gaat reeds de zon verkleuren
de vermoeide dag slaapt in.
Hier staan wilgen diep te treuren
het stille, diepe water in.

En ik moet mijn lief ontwijken
wel, o tranen, wel gezwind!
Treurig ruisen hier de wilgen,
en het riet beeft in de wind.

In mijn stille, diepe lijden
straal jij, verte, licht en zacht,
zoals hier door bies en wilgen
het beeld van de sterrenpracht.

Verlokking (Lau Kanen)

Hoor je niet de bomen fluist'ren,
Buiten op het stille land?
Wil je niet graag rond je luist'ren
Van 't balkon naar alle kant,
Waar de vele beken stromen,
Prachtig in de maneschijn,
Waar stil de kastelen dromen,
Neerziend onder op de Rijn?

Zijn jou liedjes bijgebleven
Uit de goede oude tijd?
Alle komen zij tot leven
's Nachts in 't woud, in eenzaamheid,
Als de bomen dromend luist'ren
En seringengeuren zwoel,
In de stroom de Nixen fluist'ren:
Kom omlaag, hier is 't zo koel.

O Herbst

O Herbst, in linden Tagen
Wie hast du rings dein Reich
Phantastisch aufgeschlagen,
So bunt und doch so bleich!

Wie öde, ohne Brüder,
Mein Tal so weit und breit,
Ich kenne dich kaum wieder
In dieser Einsamkeit.

So wunderbare Weise
Singt nun dein bleicher Mund,
Es ist, als öffnet' leise
Sich unter mir der Grund.

Und ich ruht' überwoben,
Du sängest immerzu,
Die Linde schüttelt' oben
Ihr Laub und deckt' mich zu.

O herfst

O herfst, wat heb je op zachte dagen
je koninkrijk rondom
fantastisch opengeslagen,
in alle kleurenrijkdom!

Hoe leeg is, zonder broeders,
mijn dal zo diep en wijd,
ik ken je nauwelijks terug
in deze eenzaamheid.

Zo'n wonderlijke melodie
zingt nu je fletse mond,
het is als opende vol melancholie
zich onder mij de grond.

En ik rustte gans verdoofd
Jij zong maar door en werd niet moe
De linde schudde boven mijn hoofd
haar blad en dekte me toe.

De uitvoerenden

Herman Mussche (* 1983) is werkzaam als dirigent, organist en kerkmusicus. Hij studeerde orgel en kerkmuziek aan het conservatorium te Utrecht bij Reitze

Smits en Bernard Winsemius. Hierna studeerde hij koordirectie aan het Koninklijk Conservatorium te Den Haag bij Jos van Veldhoven en Jos Vermunt. In 2015 studeerde hij af als Master Orkestdirectie bij Arjan Tien aan het Conservatorium te Tilburg. Daarnaast nam hij deel aan diverse masterclasses in

orkestdirectie. In 2013 was hij assistent- dirigent bij een productie van 'Das Rheingold' van Wagner. In 2014 dirigeerde hij de Nederlandse première van het 'Requiem da Camera' van Gerald Finzi. Als vaste dirigent is hij verbonden aan het Veenendaals Kamerkoor en het kamerkoor 'Cantiago' te Utrecht. Als cantor is hij verbonden aan de Oude Kerk te Amsterdam.

Nick Scholten, harpist, werd als jong talent in 2008 geselecteerd om op het World Harp Congress te spelen. Hij studeerde zijn soloprogramma Master of Music bij de internationaal gerenommeerde harpiste Erika Waardenburg aan het Conservatorium van Utrecht. Hij studeerde daarnaast orkestspel bij Petra van der Heide (eerste harpiste Concertgebouworkest) en Sandrine Chatron

(eerste harpiste Nederlands Philharmonisch orkest). Hij was prijswinnaar bij het SJMN in 2009 en was tweemaal eerste prijswinnaar van de Auditie Training Harp van het Conservatorium van Amsterdam in 2011 en 2013.

Als solist voerde Nick de soloconcerten van Mozart, Debussy, J.C. Bach en Henk Badings uit. Hij speelde bij vele orkesten waaronder het Koninklijk Concertgebouworkest, het Nederlands Philharmonisch Orkest, de Nieuwe Philharmonie Utrecht en Het Promenade Orkest. Bij het KCO speelde hij projecten onder leiding van chef-dirigent Mariss Janssons. Nick is ook sinds 2011 de vaste harpist van het NoordPool Orkest, een nieuw orkest voor lichte muziek. Naast samenwerking met orkesten vormt hij het viool/harp Duo Spinoza met violist Samuel Tamarit Otero. Hij legt zich ook toe op koorbegeleiding en kent een uitgebreid repertoire voor koormuziek met solo harpbegeleiding.

Het Veenendaals Kamerkoor

is in 1982 opgericht en bestaat nu uit 28 leden. Sinds september 2007 wordt het Veenendaals Kamerkoor gedirigeerd door Herman Mussche uit Utrecht.

Naast concerten met repertoire voor Kamerkoor, werken met kleinere stembezetting uit alle muzikale perioden, heeft het koor zijn vleugels uitgeslagen door wat grotere projecten te plannen en uit te voeren.

Het koor stelt hoge eisen aan de kwaliteit van de uitvoeringen. Naast een grote dosis enthousiasme wordt dit bereikt via wekelijkse repetities onder leiding van een professionele dirigent. Daar wordt ook intensief gewerkt aan een homogene koorklank. Voor de muzikale en solistische ondersteuning tijdens concerten worden vakmusici gecontracteerd.

Zingt u graag in een klein koor, stap dan gewoon eens binnen tijdens een repetitie op maandagavond in een zaal van Sola Fide.

sopranen: Mirande van der Wilt; Lourie de Koning; Tini Niks; Henriëtte Wesselo; Hannie van Essen; Gerdine van Hoffen; Janine de Sterke.

alten: Anneke Kraan; Attie Buisman; Femke Zwier; Netty Sipkes; Hermien Prins; Barbara Coster; Adrie van Noort, Jolanda Fennema.

tenoren: Guus Fennema; Sybrand Prins; Willem de Vos; Eric van de Graaf.

bassen: Bavo Hopman; Pier Wiersma; Fred Vink; Folkert Brandsma; Dik van den Berg; Chris Kroes; Ytsen Wielstra; Mark Rijpma.

Op 15 december 2018 zal het koor een klein kerstconcert geven in de Oude kerk op de Markt [Aanvang: 13:00](#). Vrij entree, collecte bij de uitgang.

Check regelmatig www.veenendaalskamerkoor.com

Dit concert word mede mogelijk gemaakt door

Kwaliteit voor de scherpste prijs

- hoge klanttevredenheid
- advies op maat
- geen onverwachte kosten achteraf

Ottens Vallei Notaris

Kerkewijk 53
3901 EC Veenendaal
0318 - 55 28 28
info@ottensvalleinotaris.nl

ottensvalleinotaris.nl

